

Een vreemde strijd

Een zeker man klaagde; Het gaat met mij niet goed
Omdat ik alle dagen, zo heel hard strijden moet.
En dus ben ik des avonds, soms zo bijzonder moe,
Waar gaat het toch tenslotte, met mij dan ook naar toe?

De buurman die dit hoorde, begreep er weinig van,
Daar hij het in het leven, wel aardig hebben kan.
Geen last van die vermoeidheid, geen strijden dag aan dag
Zodat hij een en ander, graag uitgelegd dus zag.

Twee valken moet ik temmen, twee hazen lopen weg.
Eén slang pleegt met het kwade, gedurig overleg.
Twee gieren geven mij ook gedurig veel overlast
Daar moet dan ook gedurig terdege opgepast

Er moet een leeuw gekluister, en doe ik dat eens niet
Dan heb ik alle dagen, ontzettend veel verdriet
Dan heb ik ook nog zorgen voor een heel erg zieke man
Die moet ik goed verplegen, hoewel ik 't vaak niet kan

Ge merkt nu toch zeer zeker, dit maakt mij zeer vermoeid
Ik heb in heel mijn leven, al vaak die strijd verfoeid
Dan moest ik het verliezen, dan lag ik onder hoor
Nog had die buur niet alles van deze ding door

Verklaar je nog eens nader, vertel meer van je strijd
Om zo te moeten leven, dat hoeft ook niet benijd
Twee valken zijn mijn ogen, die ik steeds temmen moet
Kijk ik veel naar de wereld, dan gaat het heel niet goed

Twee hazen zijn mijn voeten, vaak traag, maar in het kwade vlug
Ik houd ze vele malen, van het kwade niet terug
Dan treden die twee hazen, weer op 't verkeerde pad
Wat heb ik heel mijn leven, daarvan veel last gehad

Die slang, mijn tong, is altijd genegen tot veel kwaad
Zodat ze het verkeerde, het liefst maar zeggen gaat
Kon ik haar steeds maar tomen, dan was mijn taal wel rein
Maar dit blijkt juist de haper, op 't levenspad te zijn

En dan mijn tweetal gieren, was is een mens toch dwaas
Die beide gieren zoeken het liefst naar 's werelds aas
Ze zoeken graag niets hogers, dus gaat het vaak verkeerd
Zodat in mij het kwade, gedurig triomfeert

Mijn leeuw dient ook gekluisterd, mijn leeuw, dat dwaalziek hart
Bezorgt mij alle dagen, gedurig zielensmart
Ik lig met deze vijand, gedurig overhoop
Ik weet zo alle dagen, er is hier veel te koop

Die zieke man, mijn lichaam, eist veel verpleging hoor
En dat gaat alle dagen, gedurig maar weer door
Als ik dus klaag des avonds, dan is dit echt een klacht
Die uit het diepst des harten, naar boven wordt gebracht
Dat anderen rustig leven, niet kennende die strijd
Dat kan ik nooit begrijpen, schoon ik zo nooit benijd.